

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۶/۰۲/۱۴

نویسنده: ن. جلیل زاد

تاریخ تل ترلی لاری بپرته پرائیزی امانیزم د راتلونکی د نجات په توگه

تاریخ کې داسې امکانونه شته چې که څه هم نیمگړې پرېښودل شوي وي، خو روح یې ژوندی پاتې وي .

امانیزم، د افغانستان په تاریخ کې یو همداسې ژوندی امکان دی، یو ناتمام افق، یو نیمگړی خوب، یو فکري او تمدني پروژې چې د بیا لوستلو، بیا اندیښې او بیا جوړونې وړتیا لري. بیانیة امانیستي د همدې ناتمام امکان بیا راژوندي کول دي، دا پوښتنه چې څنگه یو ملي پروژې جوړه کړو چې نه د سنت په زندان کې بندي وي، نه د تقلید په ځنځیر کې، نه د پردیو په ارادې ترلې وي، او نه د کورني قبیلهگرایي په منگولو کې اسیره .

که امانیزم په رښتیني ډول درک شي، کولای شي د هغه راتلونکي نقشه شي چې یو پېړۍ مخکې پیل شو، خو نیمه تمام پاتې شو، راتلونکی چې لا هم د جوړېدو وړ دی، د عقل، د پوهاوي او د جرأت په وسیله .

په معاصر تاریخ کې لږې دورې د امانی عصر په اندازه د بیا لوستلو او بیا جوړونې ظرفیت لري . امانیزم، د یوې فکري، سیاسي او تمدني پروژې په توگه، یوازې د یوه پاچا برنامه نه وه، دا د یوې ټولني د انتقال هڅه وه، له قبیلوي جوړښتونو څخه د مدني نظم پر لور، له کور اطاعته د سیاسي مشارکت پر لور، له تیارو د رڼا پر لور.

که څه هم دا پروژې نیمگړې پاتې شوه، خو لا هم زموږ په تاریخ کې یو «پرائیستي امکان» دی، امکان چې که په سمه توگه بیا جوړ شي، د راتلونکي لپاره مشعل گرځي.

امانیزم، د عام تصور خلاف، د لویدیځ د مدرنیزم تقلید نه و. دا پروژې درې ستنې لرلې: سیاسي استقلال، ټولنیز اصلاحات، او د افغان انسان رهایی.

استقلال یوازې یو دیپلوماتیک بری نه و، دا د خپل برخلیک د ټاکلو اعلان و. ټولنیز اصلاحات، له د بنځو زده کړې تر عصري قانون، د جهالت د ماتولو هڅه وه. او د انسان رهایی، د دې پروژې زړه، د دې ملت د ځان ولارېدو بلنه وه، نه د قبیلې، نه د مذهب، نه د پردیو په اوږو. خو دا پروژې ولي نیمگړې پاتې شوه؟ ځواب یې یو اړخیز نه دی: د سنتي جوړښتونو مقاومت، د پردیو لاسوهنه، د نوو نهادونو کمزوري، او د اصلاحاتو چټکتیا، ټول د سقوط لامل شول. خو د امانیزم سیاسي ناکامي د دې فکري ناکامي نه وه. امانیزم د یوې «تاریخي امکانې» په توگه ژوندی پاتې شو، په ادبیاتو، په حافظه جمعي، او د هغو نسلونو په خوبونو کې چې وروسته راغلل .

امان الله او هغه راتلونکی چې ځنډېدلی پاتې شو له مشروطیت څخه تر نوي امانیزم پورې امان الله خان د تاریخ د یوې پروسې محصول و، نه د یوې ناڅاپي پېښې. مشروطیت اول او دوم د سیاسي پوهاوي لومړني تخمونه وکړل. روشنفکرانو، شاعرانو او سیاسي فعالانو د «ملت»، «قانون» او «حق» مفاهیم د افغانستان سیاسي قاموس ته داخل کړل.

امان الله دا تخمونه په یوه عملي برنامه بدل کړل. خو هغه راتلونکی چې هغه غوښتل، راتلونکی د قانون، زده کړې، مشارکت او آزادی، ځنډېدلی پاتې شو. نه د فکر د کمزورۍ له امله، بلکې د ټولني

د پاڼو شمیره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکني د لیکنيزې بني پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په خیر و لولی

د ظرفیت او د اصلاحاتو د سرعت تر منځ د ناهماهنگی له امله افغانستان په دوو نړیو کې ژوند کاوه: د قبیلې نړۍ او د دولت نړۍ، د سنت نړۍ او د مدرن نړۍ، د اطاعت نړۍ او د پوهاوي نړۍ. امان الله غوښتل دا دوه نړۍ سره اشته کړي، خو محافظه کارو ځواکونو چې د خپلو تاریخي امتیازاتو له لاسه وپریږد، دا اشته ناممکنه کړه. خو نوی امانیزم نن تر هر وخت زیات موضوعیت لري. ځکه چې افغانستان، د یوې پېړۍ جگړو، مهاجرتونو، د نهادونو د سقوط او د هويت د بحران وروسته، بېرته هماغو بنسټیزو پوښتنو ته رسېدلې دی: ملت څه دی؟ قانون څه دی؟ آزادي څه ده؟ افغان انسان څوک دی؟ نوی امانیزم کولای شي د دې پوښتنو ځواب شي، نه د لويديځ تقلید، نه د تېر تکرار، بلکې د یوې بومي پروژې بیا جوړونه د انسان د رهایی لپاره.

کله چې تاریخ جرأت وکړ امانیزم، تجدد او د افغان انسان رهایی د افغانستان په تاریخ کې داسې شېبې شته چې جرأت د فرد له کچې د ټولني کچې ته پورته کېږي.

د امانی عصر همداسې یوه شېبه وه، د تحمیل شویو دیوالونو ماتول، د انسان او دولت د اړیکې بیا تعریف، او د نړۍ دروازي د یوې منزوي ټولني پر مخ پرانیستل. امانیزم په اصل کې د «رهایی» پروژه وه، له استعمار، له جهالت، له قبیلوي بندیزونو، او له هغو ذهني جوړښتونو چې افغان انسان یې له خپلو امکاناتو محروم کړی و. تجدد په امانی لید کې د جامو بدلون نه و، دا د نړۍ د لیدلو د زاویې بدلون و. دا تجدد غوښتل انسان له رعیت څخه په شهروند بدل کړي، له پیرو څخه په پوښتونکي، له تابع څخه په صاحب حق. او همدا ټکی د قدرت د سنتي جوړښتونو د مقاومت لامل شو. نن، له یوې پېړۍ وروسته، چې شاته گورو، وینو چې زموږ ډېری اوسني بحرانونه، د هويت بحران، د دولت سازی بحران، رېښه په هماغه نیمگري پروژه کې لري. که امانیزم د یوې ملي پروژې په توگه دوام کړی وای، افغانستان به نن بل څېره لرله. خو تاریخ تل تړلي لاري بېرته پرانیزي. امانیزم لا هم ژوندی دی، په حافظه جمعي، په ادبیاتو، په د ځوان نسل په ارمانونو، او په هغو هڅو کې چې د «ملت» د مفهوم د بیا جوړوني لپاره رواني دي.

امانیزم د راتلونکي پروژه امانیزم نه نوستالژي ده، نه یوازي تاریخي پروژه. دا فکر نن هم د افغانستان د بیا جوړوني لپاره د یوه نظري چوکاټ وړتیا لري. ځکه دري بنسټیز اصول یې، استقلال، قانون مندي، او د انسان رهایی، لا هم زموږ د ټولني اساسي اړتیاوي دي.

د امانیزم بیا لوستل د تېر تکرار نه دی، دا د «له لاسه تللو امکاناتو» بیا راژوندي کول دي. دا بیا لوستل موږ دې پوښتنې ته رسوي چې څنگه یو ملي پروژه جوړه کړو چې نه د سنت اسیره وي، نه د تقلید، نه د پردیو، نه د قبیلې.

که امانیزم په رښتیني ډول درک شي، کولای شي د هغه راتلونکي نقشه شي چې یو پېړۍ مخکې پیل شو، خو نیمگري پاتې شو، راتلونکی چې لا هم د جوړېدو وړ دی، د عقل، د پوهاوي او د جرأت په وسیله.

آرشیف: مطالب نشر شده ن. جلیل زاد